

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 326, desembre 2014

BONNADAL

PER A NADAL I REIS

LLIBRES EDUCATIUS D'ESTEVE PUJOL I PONS

Valors per a la convivència. Parramón Ediciones (reflexió, contes, activitats...) (*)

Valors per créixer. Parramón Ediciones (reflexió, contes, activitats...) (*)

El Gran Llibre dels Contes amb Valors. Parramón Ediciones (26 contes sobre valors) (*)

El Gran Llibre de les Emocions. Parramón Paidotribo (20 contes sobre emocions) (*)

Pensaments d'un educador. Edicions Saragossa (Premi d'Assaig Pedagògic. Santa Lúcia 09)

(*) També hi ha edicions en castellà i en altres idiomes.

www.materialshoms.cat

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. **Dissabte matí obert fins a les 12.**

Exposició de material de decoració

Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció

Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella

Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS

NASCUTS EL 2014!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 11 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Nadal solidari

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Editorial

Després del 9N

Dèiem en l'editorial del mes passat:

...Confiem que el nou 9N s'hagin superat tots els esculls i entrebancs i que, de manera pacífica, com cal, puguem procedir al lliure exercici de la votació, màxim exponent de la democràcia en estat pur, sense etiquetes i sense pors...

Doncs, sí, el diumenge 9 de novembre, pacíficament i amb joia, vam poder procedir al lliure exercici de votar, després de superar un munt d'esculls i entrebancs, no mancats d'amenaques de tota mena, que pretenien fer avortar el dret inalienable d'expressar l'opinió personal en les urnes. Èxit total.

Va ser una festa de les grosses i feia goig de ser al bell mig de la riuada de gent encaminada cap als dos instituts (Maremar i Mediterrània) esdevinguts seus acollidors de l'esdeveniment, on ens esperaven les urnes i la impecable organització dels voluntaris mobilitzats des d'ANC i Òmnium per al bon fi i credibilitat de les votacions. Molt bona feina.

Més de 2.300.000 catalans van fer costat a la crida i van poder manifestar el seu parer entre les diferents opcions que s'oferien a les paperetes: el SÍ/SÍ, el SÍ/NO i el NO, a part de les opcions en blanc i altres, amb un resultat aclaparador a favor del SÍ/SÍ a bastament difós pels mitjans de comunicació. Aquest fou el resultat definitiu a la nostra vila, força semblant a la mitjana de tot Catalunya:

OPCIONS	Vots	%
SÍ-SÍ	7.729	83,43
SÍ-NO	960	10,36
NO	275	2,97
SÍ-BLANC	67	0,72
EN BLANC	40	0,43
ALTRES	193	2,08

Fet el balanç positiu d'aquest procés de participació ciutadana, ara és l'hora dels polítics, representants elegits per la ciutadania, per afrontar el repte definitiu. En aquest sentit, el president Mas, en la seva intervenció del dimarts dia 25 de novembre va presentar una proposta adreçada a tots els partits, especialment als de caire sobiranista, en forma d'una llista mixta (candidatura de país) de cara a unes eleccions plebiscitàries, amb inclusió de persones notables de la societat civil, amb un mandat limitat a 18 mesos, transcorregut el qual es convocarien noves eleccions, constituents, i un referèndum sobre la independència.

És clar que això comportarà molta feina a negociar, estires i afliuxes, habilitat i molta generositat per part de les diferents formacions polítiques; però el clam i les esperances de la ciutadania van en aquesta direcció i els partits, ateses les circumstàncies excepcionals, s'hi han de mostrar receptius i donar la talla. Esperem que sigui així i no ho esguerrin.

No voldríem cloure aquest editorial sense fer-vos arribar els nostres millors desitjos per a aquestes festes de Nadal, amb l'esperança que l'any nou ens sigui propici.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
NADALA Esteve Pujol	5
BÚSTIA OBERTA.....	7
GENT AMB GENT <i>Gregorio Luri Medrano</i>	8
POLITICS VERSUS CIUTADANIA Joan Camps	10
A CONTRACOR Ramon Serra	11
IN MEMÓRIAM Antoni Ma. Badia Margarit Pere Compañó	13
L'ÀNGEL CUSTODI Josep Condeminas	14
LA FLORÈNCIA DE L'ELBA Joan Maresma Duran	14
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	18
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	23
LA PUNTA DE LA LLENGUA(60) Esteve Pujol	23
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	25
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol Millet	26
DITES POPULARS Albert Vidal	30
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	30
ACTIVITATS GENT DEL MASNOU	31

Concert★ de Nadal ★ Coral Xabec ★

Dissabte 20, a 2/4 de 10 del
vespre, a la Parròquia de
Sant Pere del Masnou.

Vegeu-ne informació
a la pàg. 31 ★

Bon
★Nadal i
Fel·lç Any
2015 ★

CLAR D'INFANTS

El Petit Vailex

**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

· 93 555 57 11 ·

El Masnou

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja

**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · CIGARRETS ELECTRÒNICS · REGALS
GUARNIMENTS PER AL NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 540 14 48

Nadal 2014

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments de l'autor –aquest any amb un rerefons cívic ben actual–i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de *Gent del Masnou*– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2015.

*El que fa impur l'home no és allò que entra a la boca;
és el que en surt, allò que el fa impur. [... ...]
Allò que surt de la boca ve del cor;
i això sí que fa impur l'home. (Mt 15,11.18)*

EL PORCELL DE NATZARET

Aquest Nadal, la nadala
ja no ens situa a Betlem
ni a la cova ni a l'estable;
ens trobem a Natzaret
i Jesús ja és crescutet.

Natzaret no és a Judea,
on hi ha el Temple, el Sanedrí,
fariseus amb filactèries,
saduceus rics a desdir:
el govern, diguem-ho així.

Galilea dels Pagans
l'anomenen amb menyspreu
perquè s'hi barregen races,
religions, pensaments:
són, doncs, molt més indulgents.

I només així s'explica
que hi corrin porcs pels verals.
Al porc, ai bèstia indigna!,
cap jueu no li vol bé,
que és impur com un femer!

Un porcellet es passeja
pels carrers de Natzaret.
Jesús el veu sens quimera,
és eixerit, de pell rosa:
sobre el llom la mà li posa.

Maria i Josep s'esglaien:
–Com goses, Jesús diví,
amb un porcell tenir tractes?
No el toquis ni amb un sol dit!
És un ésser maleït!

L'Infant resta tot sorprès
i diu amb santa innocència:
–Aquest garri no ha fet res
per merèixer aquesta pena:
no hi ha animals bruts de mena.

Els pares no ho veuen clar:
per un costat els preceptes,
per l'altre uns mots assenyats.
I quan llei i seny fan brega,
ha de ser llei qui es doblega.

–Procura no fer-li mal.
Ja pots jugar-hi una estona;
que tens més raó que un sant;
no embrutis gaire la roba,
de més neta, no se'n troba.

Jesús omple de besades
la mare i el bon baró.
–Quina sort tenir aquests pares
–pensa dins el caparró–,
que aprenen prest la lliçó.

Vénen jocs i corredisses,
rialles i tombarells;
com criatures felices
juguen Infant i porcell
com qui escriu codi novell.

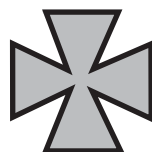
–Allò que surt de la boca
–ens dirà trenta anys després–,
allò sí que taca l'home
perquè és cor i és pensament:
i el cor et fa bo o dolent.

Esteve Pujol i Pons

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Desembre 2014 --

1	dilluns	ROcata	
2	dimarts	Riera	
3	dimecres	Fàbregas	
4	dijous	Dominguez	
5	divendres	Aymar	
6	dissabte	Aymar	Constitució espanyola
7	diumenge	Viayna C	
8	dilluns	Viayna C	La Puríssima
9	dimarts	Ocata	
10	dimecres	Riera	
11	dijous	Fàbregas	
12	divendres	Viayna C	
13	dissabte	Dominguez	
14	diumenge	Dominguez	
15	dilluns	Ocata	
16	dimarts	Riera	
17	dimecres	Aymar	
18	dijous	Viayna C	
19	divendres	Dominguez	
20	dissabte	Fàbregas	
21	diumenge	Fàbregas	
22	dilluns	Aymar	
23	dimarts	Viayna C	
24	dimecres	Ocata	
25	dijous	Ocata	Nadal i St. Esteve
26	divendres	Ocata	
27	dissabte	Riera	
28	diumenge	Riera	

29	dilluns	Fàbregas
30	dimarts	Ocata
31	dimecres	Aymar

★ Bon Nadal ★
☆ -- Gener 2015 -- ☆

1	dijous	Aymar	Cap d'Any
2	divendres	Dominguez	
3	dissabte	Viayna C	
4	diumenge	Viayna C	
5	dilluns	Fàbregas	
6	dimarts	Fàbregas	Reis
7	dimecres	Aymar	
8	dijous	Dominguez	
9	divendres	Viayna C	
10	dissabte	Ocata	
11	diumenge	Ocata	Trobada de Nadons
12	dilluns	Fàbregas	
13	dimarts	Ocata	
14	dimecres	Riera	
15	dijous	Aymar	
16	divendres	Viayna C	
17	dissabte	Dominguez	
18	diumenge	Dominguez	
	dilluns	Ocata	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.30 - 14 i 16.30 - 21	9.30 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 14
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 14 i 16.30 - 20.30	9 - 14

h o n o b e t i a o s t a m a n a r a c a r c o l d a m b e s t i c d a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ODA AL MASNOU

Ja fa uns quants dies, a la sala Joan Comellas de la Biblioteca Municipal hi va

haver un acte sobre el Masnou i la seva història, tot molt ben exposat pel Sr. Jaume Oliveras.

L'acte va acabar amb un recital d'una soprano, que va estrenar una nova versió de l'"Oda a Masnou" del meu avi Josep Pujadas Truch.

"Masnou dels meus amors, vila xamosa, la més blanca, joliu i esplendorosa que Déu posà somrient, ran de la mar"...

A mi em va emocionar i, propens com sóc a la llagrimeta, se'm van negar els ulls. Sóc un vell de "neuranta" anys i per poca cosa m'emocio.

Quan va morir el meu avi, jo era un xicot adolescent de catorze anys i el recordo amb enyor. Sempre em deia "Estima molt el nostre Masnou i estima més encara Catalunya".

Tot va ser ple de maco! Moltes gràcies a tots per l'organització de l'acte.

Visca el Masnou!

Joan Maresma i Pujadas

Declaració de Cornellà del Llobregat i presa de posició de l'Assemblea Nacional Catalana (resum)

El passat 29 de novembre el Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana va fer pública la **Declaració de Cornellà del Llobregat**. Aquesta declaració va estar precedida d'anteriors debats interns de les assemblees territorials i sectorials així com del propi secretariat nacional. Per elaborar-la va tenir en compte el full de ruta aprovat a l'Assemblea General de Tarragona (05/04/2014), la valoració del 9N i el paper de l'ANC en aquest futur immediat amb la prioritat de construir un nou Estat amb les estructures socials i polítiques necessàries per disposar de les eines que facin possible fer un país molt millor, on valgui la pena viure, que combati la corrupció, la precarietat i la pobresa.

Conclusions

1.- El camí per obtenir un mandat democràtic clar i definitiu passa per la celebració d'unes eleccions autonòmiques de caràcter plebiscitari.

2.- Aquestes eleccions han de permetre la formació d'un Parlament i d'un Govern que garanteixin el funcionament de l'administració pública d'acord amb criteris de regeneració democràtica i de justícia social i per crear les estructures del nou Estat, mentre es generen els espais de sobirania necessaris que demostrin els beneficis de la independència.

3. La data de celebració d'aquestes eleccions ha de fer-se pública al més aviat possible.

4.- Considerem que la proposta feta pel President de la Generalitat és un bon punt de partida per aconseguir una àmplia unitat política i social entorn d'una candidatura transversal que tingui com a principal objectiu la independència.

L'ANC assumeix el repte i es compromet a implicar-se a fons perquè sigui possible.

5.- Una candidatura així només s'entén des de la unitat política i social fruit d'un treball col·lectiu i que busqui els punts de coincidència per definir, en aquest ordre, el "què", el "com", el "quan" i el "qui".

6.- Cal mantenir el treball unitari per avançar en aquest procés i per construir els acords necessaris que assegurin la celebració de les eleccions.

7.- Durant aquesta fase és fonamental ampliar la majoria i consolidar la cohesió social.

Els eixos principals del nostre treball seran: l'acció política, la pedagogia sobre els beneficis de la independència, la creació d'espais de sobirania i la mobilització.

Cornellà de Llobregat, 29 de novembre de 2014.

assemblea.cat

ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

**Al Masnou
!!! Decidim!**

2 0 1 4

GENT AMB GENT CONVERSES

Gregorio Luri UN ALMOGÀVER DEL MASNOU

...que ningú no prengui mal amb les meves paraules

Gregorio Luri Medrano – *Un navarrès de 58 anys aclimatat al Masnou des del 1978. Va néixer el 1955 en el si d'una família de camperols a Azagra, població navarresa de l'Alt Ebre propera als 3000 habitants. És Doctor en Filosofia per la Universitat de Barcelona, Premi Extraordinari de Llicenciatura en Ciències de l'Educació i Premi de Doctorat en Filosofia. La seva autenticitat en el tu a tu implica a qui l'escolta en les seves emocions a flor de pell; i els seus arguments planers en què expressa el seu intricat i profund pensament et deixen empremta inevitablement.*

Si no vols que t'anomenin Doctor, et reconeixes millor com a Gregorio o com a Luri?

M'agrada de les dues maneres; però fa anys vaig publicar una de les meves primeres coses, un còmic, *Barcelona, la història d'una ciutat*, amb en Jaume Marzal, i m'hi van posar Gregori Luri. No em va preocupar en absolut; però, quan li vaig portar el llibre a ma mare, ella va preguntar-me amb molt de sentiment *Fill, t'has canviat el nom que vam posar-te el teu pare i jo?* Aleshores vaig reflexionar que, per respecte als meus pares, no havia de fer-ho. Tot i això, em diuen sovint Gregori amb molta estima i quasi mai no em queixo.

Enmig d'aquesta crisi sistèmica, és correcte preguntar-te com et van les coses?

D'errors i maldecaps inevitables, n'hi ha a les millors famílies; però, quan t'equivoques o vius un tram dolorós, sempre és una experiència per a l'aprenentatge. Ara estic en un moment dolç de la meua vida. Quan la jubilació m'ha donat la tranquil·litat de no cremar etapes i creure'm que podria fer tot allò que em donés la gana, sobretot llegir i escriure només per a mi, resulta que les editorials s'interessen per la meua obra acceptant el que a mi m'agrada fer.

Sembla una manera de no adonar-te que tornes a tenir el cul llogat?

No, de cap manera! Ja no haig de pagar cap preu per la llibertat, al contrari, en sentir la pròpia veu és quan les coses que dius comencen a tenir sentit; quan escric només tinc cura que ningú no prengui mal amb les meves paraules

i aleshores la sensació és fascinant. Faig un esforç per alliberar-me dels tòpics intel·lectuals, no em cal demostrar-me com un lletraferit que s'ho ha llegit tot. Quan comences a escriure vols demostrar que ets un erudit, ara em preocupa solament ser sincer amb mi mateix. Procuo escriure allò que pot ser interessant sense cap desig de dir coses excepcionals. En això, estic molt agraït al diari *Ara*, que em permet opinar a contracorrent del que és notícia o políticament correcte.

Queda algun reducte per a la saviesa? Per què cal filosofar?

Es diu massa és que s'ha de llegir pregonant-ne les essències; jo no puc passar sense llegir, és l'únic remei per l'addicció que tinc, una malaltia inevitable. La saviesa és una altra història; si considerem la filosofia com una eina per cercar la sapiència, honestament, hom s'ha de reconèixer que no és savi. Cal

abaixar-se els fums! He tingut la sort de tenir bons mestres que m'ho han fet veure; només s'aprèn a filosofar quan es té l'oportunitat de participar o viure al costat d'un filòsof. Hom rarament pot entrar-hi d'una manera espontània.

T'has sentit explotar alguna vegada?

Això ho he tingut molt clar! La família ha prioritzat qualsevol altre interès i, quan la pressió de l'entorn de treball o social se m'ha fet incòmode, m'he inhibit sense que m'afectés ni m'esquixés gaire. He tingut l'ambició i el goig compartits amb la meua dona de veure créixer els nostres fills, i això mai no ho he considerat una renúncia a res, potser perquè mai no he ambicionat ser ric, ni he sentit necessitat d'ostentar un gran cotxe, de ser el primer a tenir el televisor d'última generació, ni pràcticament de res que no fos moderadament necessari. La manera més terrible d'interpretar la vida és el victimisme.

No amagues a la teua dona cap vici que et costi calés?

El vici de comprar llibres! En això sí que a vegades he estirat més el braç que la màniga. Se m'hauria de prohibir d'entrar en una llibreria de vell, igual que es fa amb els ludòpates patològics. Tinc localitzades totes les llibreries de

De dalt a baix **Elia Farré, Gregorio Luri, Roser Salavert, Lluís Farrés, Teresa Sordé i Salvador Cardús**, tots ells, membres del Consell Assessor de Les Escoles Tandem de la Fundació Catalunya-La Pedrera

vell com un alcohòlic té fixació dels bars. Ara estic donant unes conferències a Tarragona on hi ha una llibreria plena de joies oblidades; doncs allà m'hi perdo inevitablement fins a l'extrem d'haver-li dit al llibreter, un bon amic, *Avui només vinc a mirar, no em deixis comprar res, ni que sigui a fiar*. Però davant de les coses fabuloses que s'hi troben, no puc evitar de ser reincident. Són tants els autors excepcionals que han quedat a l'oblit! No fa gaire vaig descobrir-hi el barceloní Ramon Ruca-bado, que va morir a l'any 1961 i que era un reaccionari integral, seguidor de Torras i Bages, però hi ha en ell una valentia, una gosadia de pensar a contracorrent que me'l fa molt interessant.

Sent tu amant de la filosofia, també ets a la vegada creient?

Em considero molt còmode en el marc de la tradició cristiana i mai no faré apostasia de la religió. El dia que totes les esglésies acabin sent centres d'esplai o d'atracció turística serà un desastre cultural irreparable. També me'n sento culpable; de tant en tant m'agafa una febrada i faig neteja confessant-me i fent una teràpia que m'ajuda a conviure amb les meves febleses, però com a practicant sóc dels inconstants. Però, al marge d'aquesta ironia, admiro la gent que fa grans coses per convicció cristiana, potser per això, a mi, se'm fa difícil de passar davant d'una església i no entrar-hi; i, una vegada dins, em reconforta fer una pregària.

Creus en la resurrecció de Crist?

A vegades penso, com Tertul·lià, que el cristianisme és tan absurd que ha de ser vertader. D'altres, la bellesa de la història de Crist se'm presenta com una veritat estètica digna de tot respecte. En qualsevol cas, Nietzsche té raó quan diu que fem un mal negoci quan matem Déu per passar a creure en qualsevol cosa. La nostra indigència és, sense cap dubte, certa i el cristianisme ens diu que no es compensa amb coneixement sinó amb amor. He dit sovint que el cristianisme ens ha donat tres coses fonamentals: la música sacra, l'aprofundiment de l'ànima i la mala consciència, que, si més no, ens ha permès de crear la gran literatura europea. Tinc punts en

comú amb el pensament de Benet XVI i l'admiro per la seva abdicació acceptant que el papat li venia gran. En la seva primera encíclica, *Déu és amor*, hi ha un gest intel·lectual extraordinari on fa un diàleg constructiu amb Nietzsche, que va passar desapercebut per la majoria que la van llegir. He seguit amb molt d'interès i fins i tot fascinació intel·lectual la seva polèmica amb el matemàtic italià Odifreddi.

Què penses tu dels autors filosòfics que divaguen en monografies d'autocontemplació?

Això sempre passarà, ja he apuntat abans el perill de la pedanteria. El desig de reconeixement provoca patètiques vanitats, a vegades ridícules. Però el temps és inexorable i va deixant cadascú al seu lloc. En el segle XVIII els filòsofs eren multitud i a hores d'ara n'han quedat pocs de vigents. Últimament he fet un curs de filosofia a Girona i en una de les classes vaig referir-me a Sartre donant per fet que, havent sigut un gran filòsof de la cultura europea del segle XX tothom el coneixia; en veure les cares dels assistents, en vaig haver de fer un breu perfil perquè per a la majoria era un desconegut.

Quines assignatures vitals tens pendents?

Encara visc el plaer d'haver consumat un somni, un viatge que he reflectit en el meu últim llibre *Seguint les passes dels Almogàvers*. Pilar, la meua dona, i

jo, motxilla a l'esquena, botes els peus i una llibreta per prendre notes, vam sortir a redescobrir el camí que van seguir els almogàvers per venjar la mort de Roger de Flor. Des de Blanquerna, un barri d'Istanbul, vam remuntar el riu Tundja, quinze dies caminant, cansats i aprofitant la nit per recuperar la serenitat anímica i a continuar, però en cap moment volent cercar l'inexplorat ni avaluar l'història, una aventura a l'atzar previsible i sovint inevitable.

Com punyetes vas venir a parar al Masnou?

Vam venir a Barcelona per estar tres anys a la universitat, on vam viure en un pis compartit enmig d'un cercle exclusiu quasi tancat on tots érem navarresos; vam passar tot el temps parlant i divertint-nos junts, menjant pebrots farcits i bevent patxaran com si fóssim a casa sense interessar-nos res d'aquí. En complir el tercer any, quan ja havíem de tornar, Pilar i jo vam dir-nos *Ens entornem a Navarra sense haver conegut cap català*; aleshores vam fer l'esforç de trencar absolutament amb aquell aïllament tan endogàmic i com a experiència cercar la manera d'integrar-nos. Aleshores vam tenir la sort que la meua dona trobés una feina a l'escola Virgen del Pilar, del Masnou Alt, i tot seguit també van contractar-me a mi. Era l'any 1978 i provisionalment vam llogar un pis per a un any; però ja saps, com dieu vosaltres, qui dia passa, any empeny; al cap de 36 anys, seguim aquí.

En Gregorio gaudint de la lectura entre testimonis silencis.

POLÍTICA VERSUS CIUTADANIA

Joan Camps i Ortiz

Aprofito aquest escrit per ampliar la meua resposta a la pregunta **Què hem après dels resultats del 9N?** del guió per al debat proposat a Can Malet per l'ANC del Masnou i avaluar la conveniència o no de reclamar unes eleccions anticipades de caràcter plebiscitari no més enllà del gener de 2015, tal com l'ANC havia aprovat en el seu plenari de 27 d'octubre d'enguany.

El 9N ha constatat que, si la societat civil s'implica unitàriament prioritizant el que és essencial del que és superflu, pot millorar moltes coses, a pesar de les interferències del nefast partidisme polític que, eludint la generositat pel bé comú, segueix encapçarat en interessos particulars i posa en perill el dret a decidir dels catalans, precisament quan s'ha assolit un punt tan favorablement decisiu. Quan és l'hora crucial per a la unitat, els partits tornen a mirar-se el melic temerosos de quedar-se fora de la nòmina i ens volen entretenir de nou amb el politiquig miserable que han practicat sempre i que només serveix per fer més gros el brou de cultiu de les lleis espúries que es couen a l'olla de la Metròpoli on, governi el PP o el PSOE, volen seguir imposant.

La meua prevenció és de greu preocupació perquè en el debat de Can Malet vaig percebre més ombres que llums. Primerament per la poca assistència, però sobretot en adonar-me que la majoria d'assistents amb veu eren destacats emissaris amb reconeguda implicació de partit i asseguraria que fins i tot alguns eren alliberats amb cadira, càrrec i salari institucional. Un quòrum de mínims sense la proporcionalitat a la multitud suposadament apolítica que va votar en el 9N, que en bona lògica hauria d'haver fet insuficient l'aforament de la sala ocupada en menys de mitja entrada. O sigui que, donada l'escandalosa absència del ventall de gent que, havent estat visible a la crida del 9N per l'ANC i ÒMNium i que en majoria està decebuda del comportament erràtic, inoperant i corromput de la

classe política, el debat, tot i haver estat impecablement moderat, va contaminar-se dels prejudicis i tòpics del discurs a què els diferents partits ens tenen acostumats.

Estem ben arreglats si guanyen els criteris que van prevaler en el citat debat, ja que la primera de les adhesions més votades aconsellava **Deixar la política només per als polítics ja que, a l'ANC i a Òmnium, els seus estatuts no els permeten fer política**, o sigui que ara els polítics del "dret a decidir", aprofitant la feina feta, volen desmarcar-se de l'ANC i Òmnium eludint la unitat que se'ls reclama en pro del bé comú i amb els subterfugis de sempre han decidit anar cadascú per ells i tornar a la demagògia dels brindis al sol i assegurar-se una legislatura més quan cap dels partits desitgen ni tenen possibilitat de governar en solitari, perquè el *modus vivendi* per als qui volen perpetuar la seva carrera política consisteix a estar sempre a l'oposició.

El segon criteri que va brillar en el debat va ser una reiteració del primer. Els partits no es volen adonar del seu propi caïnisme intern, dels dubtes i les indecisions que han mostrat durant aquest llarg procés, però bona part de la ciutadania sí que és conscient de la visibilitat real del lideratge del 9N, que no han estat ni la política ni els qui lideren els partits, sinó la gent anònima que va anar a votar encapçalada només per tres noms propis d'igual rang al marge de l'ordre que segueix: Artur Mas, Carme Forcadell i Muriel Casals. Aquí radica el mal de tanta

conveniència interessada a no presentar una candidatura unitària. Per això els convé vetar qualsevol possibilitat que l'ANC, a l'igual que Òmnium, veient aquest guirigall partidista tan insolidari, com a mínim no haguessin de mantenir el timó del lideratge i, com a alternativa més idònia, oferir una llista de gent reconegudament impol·luta, que s'hauria de comprometre com a emissària de la unitat i donar la possibilitat que, aquesta llista, l'encapçalés Artur Mas. Aleshores els partits polítics serien lliures de presentar les promeses electorals que volguessin i consideressin més adients per als seus interessos partidistes, però una llista representativa exclusivament del 9N podria acollir el vot de la ciutadania decebuda del partidisme polític només favorable al valor democràtic del "dret a decidir" i no deixar orfe el ventall majoritari que va votar en el 9N.

Ja sé que provocho la pregunta del milió de dubtes: **i si Artur Mas no accepta encapçalar l'alternativa d'unitat pel vot orfe?** Doncs ara és l'hora quan Mas ha de demostrar la seva astúcia, si la seva alternativa és allargar la legislatura amb cataplasmes, allà ell, la síndrome Rajoy és epidèmica i tothom se'n pot infectar. Però, si a més d'astut és imaginatiu, que forci la unitat o, si no té una alternativa millor, que pengi els trastos a la Benet XVI i aleshores només ens queda que Carme Forcadell i Muriel Casals se sacrifiquin i assumeixin el lideratge amb totes les conseqüències. D'altra manera, si no hi ha prou ovaris, tota la feina feta se n'anirà en orris.

A contracor

Ramon Serra i Roca

L'habitació remenuda era el seu món. Aquell nen obsessionat amb els videojocs i tota mena de maquinetes electròniques, sentia que aquell món fantàstic de batalles intergalàctiques era, de fet, una monotonia després de tantes repeticions. El seu cervell, saturat d'efectes especials, ja no gaudia de tota aquella faramalla. Empipat, va sortir de la seva cambra com ànima que porta el diable i va fer el mateix que altres vegades, anar a les golfes de la casa per tal de remenar una estona amb totes aquelles andròmines de l'any de la picor, on destacava un cavall de cartró del seu pare.

Mentre mirava una col·lecció de cromos antics, una veu profunda i convincent va deixar anar.

– Joel, vols un joc interessant?

– Qui parla aquí dins? Pare, ets tu?

El silenci va ser la resposta; però el nen va repetir: Pare, ets tu? Llavors el cavall de cartró va començar a caminar cap on ell es trobava, tot dient-li: No tinguis por; vull ajudar-te.

Astorat, el nano es va fer enrere sense deixar de mirar aquella bèstia que parlava. El cavall li assenyalà una capsa de sabates tot dient-li:

– Joel, no tinguis por, agafa la capsa, hi trobaràs el que busques.

El noi instintivament va fer-ne cas i va recollir aquella capsa per sortir després d'aquelles golfes màgiques on els animals podien parlar. Decididament no els en diria res, als seus pares, perquè possiblement el prendrien per boig i, a més a més, ell volia jugar amb el regal del cavall.

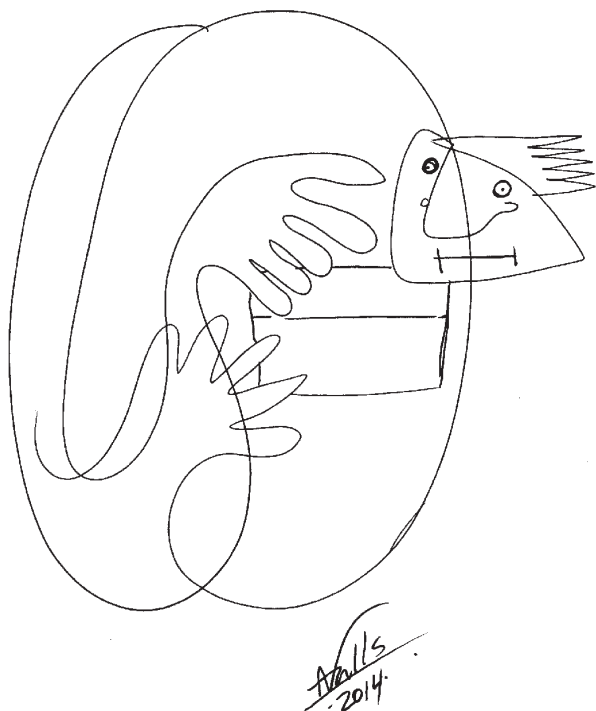
Un cop a la seva cambra, i després de pensar-ho una bona estona, va obrir la misteriosa capsa. Què hi devia haver dins? La seva decepció va ser majúscula, ja que dins de la pretesa capsa màgica només hi havia uns soldadets de plàstic barrejats amb uns quants indis i cowboys. Per aquesta merda tanta comèdia?, va pensar; això són joguines del meu pare quan era petit, d'aquell temps en què no existien els ordinadors ni els videojocs.

El nano, empenyat, va llançar la capsa contra la porta i aquells soldadets van quedar escampats per terra. Per un instant, va mirar-los amb pena; però una lleu pessigada a la mà el va fer adonar que un indi li disparava fletxes. Els soldadets són vius!, va cridar; i de cop i volta tots es van posar en moviment. Els soldats nord-americans de la segona guerra es van ajuntar en un escamot per atacar tots els altres, una barreja d'indis, cowboys i soldats napoleònics. El combat era desigual, els de la segona guerra duïen armes automàtiques i guanyaven la batalla. El Joel s'ho mirava incrèdul i va demanar que deixessin de matar-se. El grup es va parar automàticament i el líder dels indis va demanar-li que intercedís per ells, però amb una condició: que tots fossin de la mateixa mida. El nano va respondre:

– Com ho farem?

– Amb unes paraules màgiques.

Dit i fet, el cap dels sioux va dir: *Akalama nakota*; i en el

mateix instant el nen es va reduir a la mida dels ninotets. Ostres, que divertit!, va pensar; ara sí que m'ho podré passar bé jugant amb ells.

El noi va repartir equitativament les armes més modernes barrejant-les amb les antigues, així la petita batalla que farien seria més igualada i més divertida per a tots.

Corrien per la petita cambra, que per a ells era enorme, perseguint-se com els gats i els gossos. Tenia raó el cavallet de cartró, va pensar mentre corria darrere un soldat napoleònic.

Amb aquestes estaven quan va entrar el pare del noi. De cop les figuretes van tornar a ser inanimades, inclòs el mateix Joel.

El pare va recollir-los de terra per tornar-los a posar a la capsa sense adonar-se que una d'aquelles figuretes era el seu fill. Un cop la capsa plena, va pujar a les golfes per desar-les perquè eren molt estimades per ell, un gran record de la seva infantesa.

Un cop al menjador, va explicar-li, a la dona, que el nano havia trobat els seus soldadets a les golfes i que el renyaria per no haver-los endreçats.

Tots dos van cridar el noi per dinar, però el noi no va aparèixer.

PD. Dins d'una capsa a les golfes, un noi diminut dorm el son dels temps.

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

david

pastisser

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

PLE DE LLANA

katia

Totes les novetats de temporada; i et guiarem per fer els teus regals de Nadal. Tenim moltes idees.

**Ens hem traslladat al Camí Real, prop del Mercat Vell
Carrer Barcelona, 24 · Tel. 647 751 702**

In Memòriam

Pere Compañó

Antoni Maria Badia i Margarit

(Barcelona, 30 maig 1920 – Barcelona, 16 novembre 2014)

Catedràtic de Gramàtica Històrica de la Llengua Espanyola i de Gramàtica Històrica Catalana; Rector de la Universitat de Barcelona; Doctor Honoris Causa de les universitats Rovira Virgili, Illes Balears, Alacant, València, Perpinyà Via Domícia, la Sorbona, Salzburg, Tolosa i el Knox College de Galesburg; president de la Société de Linguistique Romane; president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC); President del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana, i un llarg etc.

Autor de 50 llibres i més de 600 títols, dels quals es poden destacar la Gramàtica històrica catalana (1951); Gramàtica catalana (1962); Llengua i cultura als Països Catalans (1964); La llengua dels barcelonins (1969); La formació de la llengua catalana (1981); Gramàtica de la llengua catalana (1994) i Regles d'esquivar vocables" i "la Qüestió de la llengua".

Premis i reconeixements que ha rebut: Creu de Sant Jordi (1986); Premi d'Honor Lluís Carulla (1995); Premi de la Fundació Catalana per a la Recerca (1996); Medalla al Mèrit Científic de l'Ajuntament de Barcelona (1999); Homenatge del Congrés Internacional de Ciències Onomàstiques (6 de setembre de 2011); Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2003) i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2012).

Com podeu comprovar, el País ha perdut una de les persones més importants a nivell nacional i internacional, tota una vida dedicada al País, a la seva llengua i a la seva cultura, amb una discreció i humilitat, que és tal i com ho fan les veritables icones d'un país.

Per a mi, m'és molt difícil d'expressar el que sento per la pèrdua de la il·lustre persona. Vaig conèixer el Doctor Badia l'any 1985 i vaig poder tenir l'honor de poder col·laborar amb ell en diferents projectes de l'Institut

d'Estudis Catalans. El Dr. Badia era una eminència en un món on no s'utilitzava cap tipus d'eina informàtica, tot es tractava manualment i en milers i milers de notes i fitxes; com tots els seus col·legues, utilitzava l'ordinador més prodigiós que mai ha existit i que mai existirà, el seu cervell prodigiós. Quan em vaig incorporar a l'IEC, amb els meus coneixements d'informàtica, mai m'hauria imaginat poder utilitzar aquesta eina per a uns projectes tan importants. El Dr. Badia, persona discreta i prudent, va confiar en el meu criteri a l'hora de poder tractar part de la informació de la qual disposava, per poder obtenir els objectius que ell tenia marcats i molt clars. Va ser, com sempre era, una persona pacient i comprensiva, atès que jo sempre havia treballat amb números i no sabia res del que era tractar amb paraules. Puc dir que a partir dels seus coneixements, paciència i mestratge, l'admiració que li tenia va augmentar i la vaig poder basar en una

relació professional i personal que mai no oblidaré.

Pel que fa a Gent del Masnou, també vam poder tenir una relació amigable amb ell; va tenir la gentilesa de venir a fer-nos una conferència en commemoració del 1r Dia Mundial del Llibre, i el dia 20 d'abril de 1996, dies abans de Sant Jordi, es va desplaçar a les nostres dependències a les quals ens va oferir una conferència amb el títol 'Quatre elogis que expliquen un País'. Els qui vam assistir a l'esmentada conferència en guardem un grat record, no només pel seu contingut (va estar dies treballant-la i comentant-me-la), sinó també per la naturalitat i respecte amb què va tractar a tothom que es va adreçar a ell fent-li qualsevol comentari o consulta.

Benvolgut Dr. Badia, desitjo que, sigui on sigui, ens continuï donant el seu mestratge i que guiï les persones, que, com vostè, estimen el nostre País.

El Masnou, novembre de 2014

Antoni Ma Badia Margarit, distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

L'Àngel custodi (ficció)

Josep Condeminas

L'explosió va ser esfereïdora i no sols va ser l'ona expansiva que el va llançar molts metres enllà sinó que també per uns instants va experimentar la sensació que el seu cos s'esquinçava en mil trossos. Després, res, el més absolut silenci. Quan a mitges es va despertar, va sentir un llunyà rumor de veus i una llum difusa que a poc a poc es va anar esvaint i deixà veure els contorns de persones, a l'igual que va sentir-ne les veus.

—Doctor, hauríem d'utilitzar les escasses medecines en ferits amb probabilitats de viure. Ja sé que és molt dur el que dic, però no tenim prou medicaments per a tothom i qui sap quan em podrem disposar ja que estem encerclats per l'enemic.

—Tens raó— digué llastimosament tot mirant-se aquell ferit greu. —Feu el que pugueu amb aquest ferit. No crec que passi d'aquesta nit—. I s'allunyà amb el grup de metges. En sentir aquelles paraules, el pobre noi caigué en un profund desànim, sabedor ara que tenia poc temps de vida.

—Josep, no facis cas del que diuen. Jo curaré les teves ferides. Creu-me, la dedicació, l'amor i la fe són les millors medecines. Tingues fe en mi.

En sentir aquella veu, en Josep obrí els ulls i contemplà el rostre bondadós d'aquella infermera, a l'igual que la seva veu, com un bàlsam. Amb destresa la infermera li va canviar els embenatges amb tal delicadesa que a penes va sentir dolor. Tres dies més tard, davant la sorpresa dels metges, el ferit restava fora de perill.

Ja plenament conscient, cada dia en Josep esperava els metges que vinguessin a treure-li la metralla del cos. Després, aquella infermera de rostre serè, amb un beatífic somriure li curava i embenava les ferides mentre li donava ànims constants.

—Com et dius?— li va preguntar un dia en Josep. Ella se'l mirà amb tendresa i respongué —Em dic... bé, ara això no té importància. Sóc una infermera més d'aquest hospital que, com les

meves companyes, intento ajudar al millor possible. Si vols, puc escriure a la teva família i assabentar-los que ets viu i vas millorant de les ferides.

—Això és gràcies a tu. Ets el meu àngel custodi.

Ella se'l mirà amb un somriure.

—Tots dieu el mateix. Dóna gràcies a Déu i als metges. Jo faig ben poca cosa.

Un matí, en despertar, en Josep es va trobar sobre el llit un llibre de cobertes negres i lletres daurades i una nota que deia així:

Estimat Josep, ara que la guerra s'ha acabat i molt aviat tornaràs a casa, vull disculpar-me per no haver pogut acomiadar-me de tu.

Encara que dius que no ets creient o almenys ho penses, per favor, accepta aquest llibre sobre la vida de sant Ignasi de Loiola, que fou un soldat com tu. Jo crec que et farà bé llegir-lo. No puc dir-te on vaig ja que desconec el meu nou destí, però segur que un dia ens tornarem a veure. Una abraçada.

Aquella nota sense firma el deixà abatut, però al mateix temps es va comprometre a buscar aquella noia on fos. Efectivament, la guerra s'havia acabat i el poble tornava lentament a una precària normalitat. A en Josep, com a d'altres companys, en pocs dies els donarien l'ansiejada llicència i podrien tornar a casa. Mentre esperava aquest dia, un matí en Josep es passejava pel poble i, en passar per davant de l'església mig derruïda, sentí curiositat i va entrar-hi. L'interior restava en un estat caòtic, llastimós,

J. Condeminas
2013

encara que l'altar major era la part més sencera, així com els vitralls, que miraculosament s'havien salvat. Instintivament en Josep va alçar la mirada i els contemplà detingudament. Dels quatre vitralls, tres corresponien a uns sants, però el quart era un àngel amb unes grans ales plegades i amb actitud de tocar una petita arpa. El sol, en incidir en el vitrall, donava una etèria lluminositat sobre aquell rostre dolç, serè... De sobte se'n va adonar. Sí! Aquella cara de l'àngel era igual, idèntica a la de la infermera que el va atendre. La mateixa mirada, el seu tímid somriure, les seves llargues i delicades mans, que coneixia molt bé per les vegades que li havia curat les ferides... No podia ser una coincidència. Era ella, sí, n'estava segur, era el seu veritable àngel custodi.

La Florència de l'Elba

Juan Maresma Duran

En el pròleg del llibre "Dresde, dimarts, 13 de febrer de 1945" de *Frederick Taylor* apareix un quadre de *Bernardo Bellotto* anomenat "Runes de la catedral de Dresde". Davant del quadre impressionant un reflexiona: sí, va ser terrible el bombardeig de *Dresde* al final de la *Segona Guerra Mundial*. Tota la ciutat –i no només la seva catedral– va ser devastada, milers de persones van morir en la tempestat de foc i caos i fins avui es discuteix si l'horror i la destrucció van ser necessaris perquè la guerra ja era a punt d'acabar i *Dresde* –coneguda con la *Florència de l'Elba*– no tenia cap importància estratègica.

I llavors un s'adona que *Bernardo Bellotto* va viure al segle XVIII i que la seva pintura no era pas una premonició i sí el retrat d'una altra tragèdia, d'un altre bombardeig. Una lectura més atenta del text que explica el quadre revela qui va ser *Bellotto* –nascut a *Venècia* el 1720 i mort a *Varsòvia* el 1780, feia com el seu oncle, *Canaletto*: també es dedicava als paisatges urbans– i el motiu de les runes de la catedral: els canons prussians en un setge a la ciutat durant la *Guerra dels Set Anys* (1756-1763).

I a partir d'aquí un comença també a rumiar sobre l'estupidesa humana. El canó prussià és una perfecció de la catapulta de l'*Edat Mitjana* i el precursor de tota la tecnologia de la mort que ve des d'aleshores, culminada amb les bombes atòmiques sobre *Japó* o els *drons* d'avui dia. Des del segle XVIII fins a l'actualitat només han canviat l'abast i l'eficiència de les armes, ja que la irracionalitat dels humans és la mateixa o ha augmentat...

La catedral en runes de *Bellotto* és un retrat de la bogeria de la història. L'atac de tres dies al febrer del 45 ordenat pel mariscal de l'aire de la *Royal Air Force* sir *Arthur Harris* –conegut com a "Bomber" *Harris* o "Butcher" *Harris*; "Bombarder" *Harris* o "Carnisser" *Harris*, respectivament– amb més de mil avions entre *Fortaleses Voladores B-17*, *B-24 Liberator* de la *USAAF* i

Runes de la catedral de Dresde de Bernardo Bellotto

Avros Lan-caster de la *RAF* sobre una ciutat atapeïda de refugiats que fugien de les atrocitats de l'*Exèrcit Roig* va ser més que una canallada. Però el mariscal de l'aire mai no va ser jutjat per crims de guerra. Al contrari. Fins i tot la reina *Isabel II* li va concedir el 1953 l'*Orde de l'Imperi Britànic*.

Existeix alguna teoria sobre l'atac a ciutats –no recordo on ho vaig llegir; potser al mateix llibre– que diu que és sempre –conscientment o no– un atac a la idea de civilització o un atac a la possibilitat de conviure en pau i racionalment. L'objectiu implícit de cada bombardeig és tornar la humanitat a les cavernes... El quadre de *Bellotto* tal vegada mostra la impotència de l'art davant les runes de la Història. L'art no podia salvar la catedral de *Dresde*. Ni al segle XVIII ni al segle XX. Però la història de *Bellotto* té un final redemptor –de segur que recordeu la pel·lícula *El Pianista*, de *Roman*

Polanski, on surt la capital de *Polònia* totalment destruïda i arrasada –: les seves pintures dels carrers de *Varsòvia* eren tan precises que van ser usades per reconstruir la ciutat al final de la *Segona Guerra Mundial*. Un punt per als racionals.

Bon Nadal

Si el pla tot és ple de gebre, rústic i humil pessebre s'encén el Foc de l'Amor. Foc, que al món dona gaubança i els cors omple d'esperança, foc sublim i redemptor!

Jesús neix d'una Donzella qui apar l'estel del matí, que al seu pas canta l'ocella i les roses veu florir. El cel riu. La nit és bella. Canta "Glòria"... un serafí... Davant tanta meravella tot el món es sent tremir.

Josep Pujadas Truch

Dresde des de la catedral 1945

www.ctbteia.com

CLUB DE TENNIS BARCELONA-TEIÀ

Ramon Llull, 12 T. 93 555 37 00

*Us desitja un Bon Nadal
i un Fel·liç Any Nou 2015*

Pere Alabau

Obres i Reformes

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, LLUM I GAS.

Especialitat en cuines i cambres de bany

Lluís Millet, 43 bx.

629 773 331 el Masnou

pere-alabau@hotmail.com www.perealabaureformes.com

Bon Nadal
i fel·liç Any

MICHELIN

**CENTRAL
PNEUMATIC**

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Bones Festes

**òptica
el masnou**

Av. Joan XXIII, 39

El Masnou 93 540 30 81

JOAN

FLORS I PLANTES

Navarra, 100 el Masnou 93 555 79 34

Amb la teva compra et regalarem el

29095

NADAL, PESSEBRES, COMPLEMENTS

Comandes per telèfon: 93 555 79 34 / 615 860 822

Per internet: comandes@florsjoan.com

Bon Nadal

Tallers Masnou

Genís Oliveras **MULTIMARCA**

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Ho fem possible cada dia

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Històries de la vila

Joan Muray

QUASI 200 VAIXELLS MASNOVINS NAVEGAVEN ALHORA EL 1876

Per una llista detallada que va deixar escrita el capità Pere Maristany i Font "Carló" (el Masnou 1823-1895), en la qual esmenta primer el nom del vaixell, després el seu aparell, seguit de les tones, i finalment qui n'era el capità o propietari, hem pogut saber que ara fa 139 anys, al nostre segle d'or de la marina vuitcentista, solcaven les aigües dels set mars del món, alhora, 197 vaixells del Masnou.

En un fet tan remarcable val la pena publicar-la íntegra, encara que només siguin els noms dels vaixells i posats per ordre alfabètic. Si en trobeu algun de repetit, no és cap error, es perquè, encara que amb el mateix nom, duien aparells diferents. Són aquests:

A Amalia, Adela, Ana, Amalia, Albertina, Acancia, Araucana, Alejandro, Àngela, Ana Cristina, Atalayador, Anita, Antonieta, Agustina, Adelaida, Almogábar, Angelita i Anunciación. (18)

B Belisario i Bella Subur. (2)

C Caraqueña, Cisneros, Cataluña, Conceller, Celestina, Clementina, Carlota, Conchita, Clara, Cecília, Cariñosa, Ceferino, Cronómetro, Concepción, Cecilia Rio Grandense, Chile, Camagüeyana i Caupolicán. (18)

D Dos de Mayo, Dorotea, Diana, Despejada, Dolores, Daria, Dolores, Del fin, Daria i Dulcinea. (10)

E Eduvigis, Elena, Elvira, Elisa, Enriqueta, Enrique, Eugenia, Elisa, Emperador i Elegancia. (10)

F Frasquito, Félix, Floresta, Felicia, Fidela, Francisco, Frasquita i Falum. (8)

G Guadalupe, Gabriela, Guayreño, Guadalquivir, Glorias del Masnou i Gratitud. (6)

H Hermesinda, Higinia, Hermanos, Hortensia i Hugo. (5)

I Isabelita, Isidra, India, Isabelita, Isabel, Irene i Indio. (7)

J Joven Ana, Joven Miguel, Joven Enriqueta, Joven Rosalia, Joven Adela, Jaime Millet, José María, Juanito, Jaimito, Juan, Josefa i Juanita. (12)

L Lira de Safo, Laureano, Luisa, Linda, Lola, Lista, Leonta i Lancero. (8)

M Marina, Mercedita, Maristany, Maria Luisa, Maria A. Sensat, Miguel, Maria Asumta, Marcelita, Marcelina, Maria Rosa, Modesta, Monarca, Merced, Maria i Mariano. (15)

N Nueva Carlota, Nueva Teresa,

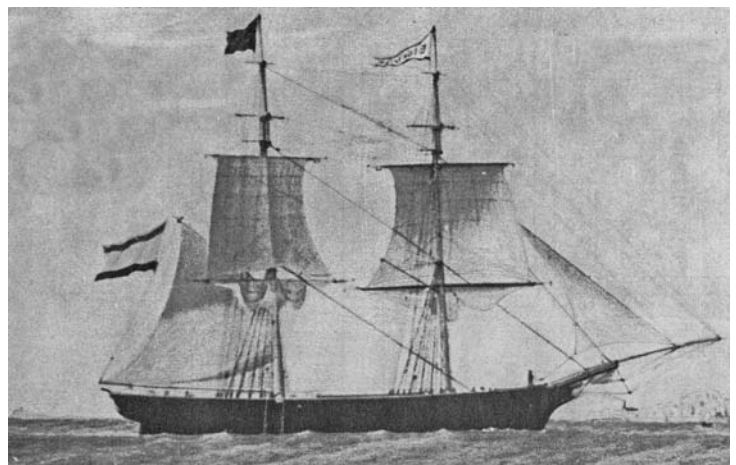
Resumen General buques del Masnou

A.	12	buques	con	3.623	ton.
B.	2	"	"	415	"
C.	18	"	"	3.371	"
D.	10	"	"	1.524	"
E.	10	"	"	1.847	"
F.	8	"	"	1.346	"
G.	6	"	"	588	"
H.	5	"	"	953	"
I. J. K.	12	"	"	2.257	"
L.	8	"	"	1.259	"
M.	15	"	"	2.374	"
N.	13	"	"	2.507	"
P.	23	"	"	2.655	"
Q. R.	7	"	"	1.262	"
S.	13	"	"	2.120	"
T.	9	"	"	1.654	"
V.	2	"	"	400	"
X.	11	"	"	2.226	"
Y. Z.	7	"	"	1.118	"
Total	197	buques	con	35.695	toneladas

Resum final del quadern en què el capità Maristany "Carló" va fer la llista de vaixells

Nueva Dolores, Nueva Subur, Nueva Elisa, Nueva Victoria, Nicasia, Nuevo Vigilante, Nuevo Lautaro i Nueva Paula. (10)

O Ocata, Obdulia i Ondina. (3)

A dalt, Bergantí Goleta "Pedro Maristany", darrer vaixell en què va navegar, i al gravat de sota, Pollacra "Elegancia", un altre on ho féu.

El port de Barcelona a l'època d'aquesta llista

P Pedro Maristany, Pedro Antonio, Pedro Gussi, Pájaro del Rastillo, Paula, Pedro, Portollas, Paratons, Porvenir, Pepe, Preciosa, Paca, Presidente, Primitiva, Pronta, Prisca, Prudente, Pelayo, Pescador, Prim, Panchita Ros, Pubilla i Pablo Sensat. (23)

R Rosa y Carmen, Restaurador, Ricardo, Rengo, Rayo, Reforma i Rita. (7)

S Soberano 1º, Soberano 2º, Soberano 3º, Sorpresa, Soledad, (Sensat) Ventura, Safo, Sara, Salvador, Sebastián, San Francisco, San Francisco i

San Mariano. (13)

T Timoteo 1º, Timoteo 2º, Timoteo 3º, Temeraria, Teresa, Tereta, Teresina, Teresa i Tres Hermanos. (9)

U Urania i Unión. (2)

V Valparaíso, Volador, Vencedor, Viajero, Victoria, Venturita, Vicenta, Valentino, Vírgenes, Virgen del Carmen i Wifredo. (11)

No falla, són cent *nauranta* set (197).

Pel Masnou d'aleshores, amb prop de 4000 habitants, tenir 197 vaixells navegant alhora, era tota una proesa que pocs llocs del món podien emular. Els vaixells que va tenir el Masnou en tota la seva època d'esplendor marítima sobrepassaven amb escreix els 300 vaixells, dels quals, com heu vist, més de la meitat al 1876 estaven en plena activitat.

Aquests 197 vaixells que navegaven alhora al 1876, sumaven un total de 35.695 tones. Vegem de quins vaixells eren; em refereixo a l'aparell que duïen. Posaré els de major nombre entre els deu que hi ha:

POLLACRA GOLETA	64
BERGANTÍ GOLETA	50
POLLACRA	33
BERGANTÍ	29
CORBETA	12
BALANDRE	3
BARCA	2
MÍSTIC	2
LLAGUT	1
MÍSTIC GOLETA	1

I podem fer un càlcul aproximat, el qual ens donaria una xifra entre els

Dibuix de dos mariners agafats al timó, en un dels molts tràngols que passaren.

2.300 i els 2.700 homes. Si tenim en compte els habitants del Masnou d'aleshores, veiem que més de la meitat treballaven a la marina mercant.

Davant d'una llista tan precisa i interessant, que, com diem al principi, fou feta pel capità retirat Pere Maristany i Font "Carló", cal que donem més dades i dates de la seva vida i família.

Nom: Pere MARISTANY i FONT

Motiu familiar: "Carló"

Lloc de naixement: el Masnou 1823

Lloc de defunció: ídem 1895

Fill de: Isidre i Maria

Casat amb: Madrona Pagès i Maristany

Fills: Pere, Carles i Josefa

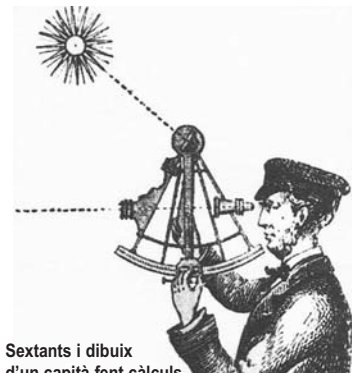
El fill Carles (1869-1947) era casat amb Francesca García Cunill i tingueren tres filles: Francesca, Josefina i Madrona. La darrere de les sobrevivents ha estat Josefina (Buenos Aires 1903–el Masnou 2000). Cap d'elles no va tenir descendència.

Quant a la vida de marí del capità que ens ocupa, va transcórrer en quatre

Agulla nàutica de sostre, que el capità tenia penjada al sostre de la seva cabina.

Segueix a la pàgina 22

Sextants i dibuix d'un capità fent càlculs amb el sextant. Instrument importantíssim per poder navegar

PROMOCIONS BOLART SL

Construcció
i reparació d'obres

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

EL MASNOU serveis

*Bones
Festes
de Nadal*

SERVEIS DE NETEJA

93 555 76 61
609 72 65 16

API
aïcat 384

Finques Puig SL

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. **93 555 10 60 / 17 61** • Fax **93 555 28 90**

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

Wir leben Autos.

Amb Sempre Opel gaudeixi més temps del seu Opel
i d'aquests descomptes

25% dte. en peces*

10% dte. en mà d'obra

Automòbils Rijor S.L.

Servei oficial OPEL

Reparació multimarca i multiservei

Taller distingit

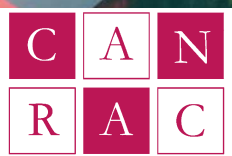
MAPFRE

CONEX A L'ADAM

República Argentina, 29 El Masnou Tel. 93 540 42 05

Comandes a:
www.canrac.com o bé a la
botiga fins al dilluns 15
A partir del 15 cal confirmar disponibilitat

Fes el teu Nadal,
nosaltres
t'hi ajudarem

93 555 16 64 Mestres Villà, 101, el Masnou

Elaboració pròpia

MARISA VILA
Perruqueria Mixta

Jaume I, 2 • 93 555 96 52
el Masnou

NO TANQUEM A LA MIGDIA
Hores convingudes

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

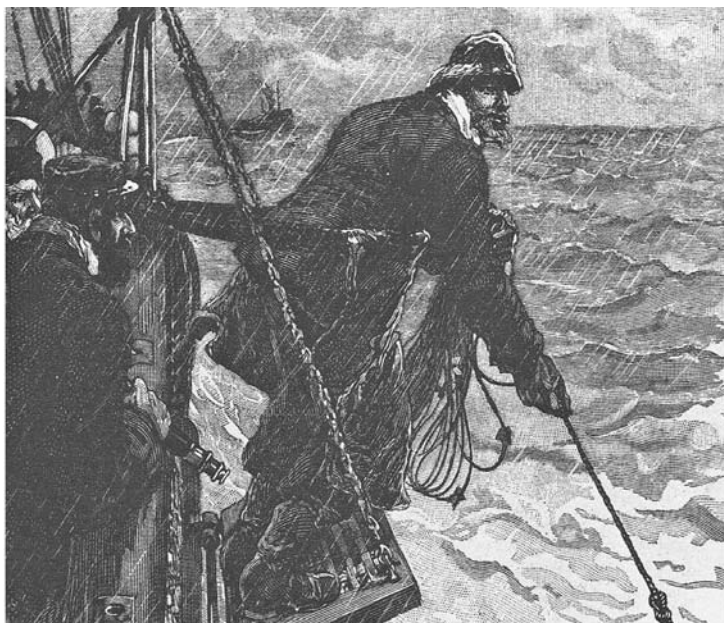
www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

vaixells, els següents:
 Bergantí goleta "ARROGANTE"
 Bergantí "FLORENTINO"
 Pollacra "ELEGANCIA"
 Bergantí goleta "PEDRO MARISTANY"

En els que va navegar un total de 34 anys i va fer 57 viatges. Atravessar l'Oceà Atlàntic 40 vegades. El terrible Cap d'Hornos 8 cops. Féu, a més, 13 viatges entre ports americans i 2 entre europeus. 4 cops va haver de suspendre el viatge per malaltia. La seva vida marinera, però, no fou de les més llargues, va començar el 1847, amb 24 anys, i es retirar als 72, el 1883.

Com veieu, la història de la nostra marina de vela dóna per a molt, especialment si et trobes amb famílies com aquesta de la qual estic parlant, on no sols eren pulcres i ordenats, sinó que, a més, tingueren descendents que seguiren la seva petja, alhora que ho guardaven, a més de les persones a les mans de les quals va anar a parar, que amb el seu sentit de preservar la història, han ajudat que els masnovins d'ara ensequim gaudint.

Dibuix d'un capità llançant la sonda per saber la profunditat

FONS CONSULTATS

- Arxiu-Biblioteca Joan Muray. El Masnou
 - *Diseños de la Villa del Masnou y de su Marina de Vela del Ochocientos*. De Pere

J. Bassegoda. 1962

AGRAÏMENTS

Enric García i Duran i Lourdes Vilà i Pons

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIREs

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

gentmas@suport.org

www.gentdelmasnou.cat

Frankfurt Parera

93 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
 Aïella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
 De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.
Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

escola de música
Emma Calvo

T'agrada cantar?
T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou

93 540 86 96 · 630 16 33 26

Arran de sòl

Per Pledebuit

LA GUINEU, QUAN NO LES POT HAVER, DIU QUE SÓN VERDES!

Aquest encapçalament, inèdit als *Arran de sòl*, és perquè l'he pensat i escrit entre el 8 i el 10 de novembre, i ja sabeu què hi va passar i què van bramar la gent de la Sènia enllà, especialment els de l'altiplà central.

Per fi som majoria els ciutadans que volem ser lliures, els ciutadans que han perdut la por d'expressar el seu pensament, els ciutadans que han recuperat la joia de viure i compartir amb els altres els seus anhels, les seves ànsies, els seus desitjos, que són els meus, els d'un ca català (tot i que no he pogut votar per la meua condició, i això que els de la *meseta* em diuen *perro catalán*).

Era formós de veure la riuada de gent endiumenjada anant a complir amb el seu país, amb la seva Pàtria, amb el deure de ciutadà lliure, malgrat que els d'allà dalt ens diguessin que anàvem errats, que era il·legal el que fèiem, amb tota mena d'amenaques, que per desgràcia encara no han finit.

Les corrues de gent que anava a complir el seu deure; aquest cop, pels entrebancs que hi posaren, els llocs de votació foren reduïts a dos i ambdós a les carreteres que menen als pobles que ens donaren vida, era tota una excursió, però feta amb ànims i sense defallir.

També és d'allò més remarcable el que han fet les entitats del nostre país, especialment dues de les principals, regides per dos trossos de dona, que saben molt bé el que volen, cap on van i què diuen. Antítesis d'aquells bocamolls que xerren perquè tenen boca.

Com deia més amunt, no han finit tot el que ens llençaran els bocamolls del *ombbligo del mundo*, però ara ens és igual, ara el poble ha perdut aquella por ancestral a la garrotada que venia de ponent, com entrar uniformats per la Diagonal, o una altra de més antiga, com era la de llançar boles mortíferes des de Montjuïc i de la Ciutadella.

Encara hi ha una altra cosa que m'ha plagut *ple*, el fet que per a aquest referèndum han vingut representants demòcrates de diferents punts d'Europa per supervisar-lo, per veure que no féssim *mastufa*, i així han pogut donar fe de com ha anat tot, de quina alegria es respirava, de què vol aquest poble, quines són les seves ànsies, de com ho porta a la pràctica, en pau i democràcia.

I també ha estat un goig plaent la repercussió internacional que han esbombat als quatre vents els centenars de periodistes, televisions, ràdios, etc. del fet d'un poble pacífic bo i reclamant els seus drets, drets que ens foren arrabassat per mitjà de les armes ara fa tres segles.

Mai la nostra terra, mai el seu nom i el seu tarannà, crec jo, no havien estat tan comentats en tota mena de mitjans. Si, fa uns anys, pràcticament cap estranger no ens situava al mapa; ara ja comencen a saber on som, qui som i què volem, i per a més inri, segons han comentat, servirem d'exemple.

Apa, ja he desbotat, ja m'he refet per no haver pogut votar. Bup, bup.

mossos d'esquadra

Si escoltes un soroll estrany o veus persones amb actitud sospitosa a les rodalies del teu domicili, no dubtis i truca'ns!

Si observes portes o finestres forçades o indicis que t'han entrat a robar, no toquis res i avisa'ns, t'ajudarem!

RECORDA: per presentar una denúncia

- Adreça't a les nostres Oficines d'Atenció al Ciutadà amb un document d'identificació personal
- Porta una llista dels efectes sotrets i aporta el màxim de dades de cadascun

Consells de seguretat al domicili

Tu també fas seguretat

Recorda: Tu també fas seguretat!!

Segueix-nos a:

La punta de la llengua (60)

Esteve Pujol i Pons

Continuo preguntant-me:

Per què diem **cuna* si n'hem de dir **bressoi**?

Per què diem **panyals* si n'hem de dir **bolquers**?

Per què diem **carretilla* si n'hem de dir **carretó**?

Per què diem **acera* si n'hem de dir **vorera**?

Per què diem **aislar* si n'hem de dir **aïllar, isolar**?

Per què diem **jefe (khefe)* si n'hem de dir **cap, principal, amo**?

Per què diem **motxila* si n'hem de dir **motxilla**?

Per què diem **relotge* si n'hem de dir **rellotge**?

Per què diem **hombro* si n'hem de dir **espatlla, muscle**?

Per què diem **cadera* si n'hem de dir **maluc**?

Per què diem **adiós* si n'hem de dir **adéu**?

Per què diem **chapuza (xapussa)* si n'hem de dir **barroeria, matusseria, potineria**?

O per què diem **chapucer (xapusser)* si n'hem de dir **barroer, matusser, potiner**?

Mobles Vilalta
Des de 1956

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

58 anys al seu servei

Llitet de branes
convertible en llit de 90x190

B O N N A D A L

R.C.A.

Ramón Clemente S.A.

Fàbrica automàtica de vidre

Av. República Argentina, 15 el Masnou 93 540 40 12

FEM UNA ESTELADA D'ESPELMES AMB EL COR

El dissabte 20 de desembre de 6 a 9 del vespre *Al Masnou decidim Assemblea Nacional Catalana* farem, per tercer any consecutiu, una estelada amb espelmes a la **plaça Jaume Bertran al carrer de Sant Francesc d'Assís**. L'acte està emmarcat en les Festes de Nadal *per fer llum a la independència*. Els diners que es recolliran es lliuraran a la **Marató de TV3** contra les malalties del cor. **Vine a participar-hi. Amb el cor!**

Estelada feta a la plaça Jaume Bertran el 2012

assemblea.cat

Al Masnou
Decidim!

À T
àngel tena
JOIERS

A la joieria Àngel Tena, li ha arribat la jubilació.

Des del 1975 que érem al Masnou i ara ha arribat l'hora de dir adéu. Volem donar les gràcies a tothom que en aquests anys ens ha mostrat confiança, amistat i bon veïnatge. La direcció de l'empresa agraeix tots aquests anys que hem compartit junts.

Moltes gràcies!

Per a qualsevol consulta:
93 555 64 51 - 93 555 18 60

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Torró de xocolata amb avellanes

Ingredients per a una barra de 750gr

500gr de xocolata negra de cobertura (65-70% de cacao)
2dl de crema de llet, 200gr d'avellanes torrades i pelades

Preparació

Amb l'ajuda d'un ganivet afilat i una mà de morter trencarem en petits trossos la xocolata negra. En fondrem els trossets al bany maria amb la crema de llet i una cullerada d'aigua. Removeu constantment amb una espàtula de fusta, ja que la xocolata del fons podria cremar-se amb facilitat mentre que la de la superfície encara seria sòlida. És el moment d'untar un motlle de torró de la forma que vulgueu -n'hi ha de diferents dibuixos i materials- amb una miqueta d'oli d'oliva de 0,4º d'acidesa. Poseu una capa fina de xocolata fosa en el fons del motlle. Bolqueu-hi les avellanes i empleneu el motlle amb la resta de la xocolata fosa. Feu uns petits tocs a la safata perquè les avellanes es distribueixin, baixin i s'eliminin bombolles d'aire. Deixeu-ho reposar a temperatura ambient fins que la xocolata estigui totalment solidificada. Desemmotlleu i emboliqueu-ho amb paper d'emballar sulfurizat i guardeu-ho en un lloc fresc fins al gran moment de gaudir-ne.

Fàcil d'elaborar i totalment imprescindible a la taula de Nadal, els torrons de xocolata tenen adeptes de totes les edats.

Però recordeu que, encara que energètic, afrodisíac i temptador, el consum de torró de xocolata no ha de ser excessiu si no volem irritar l'intestí i despertar amb antipàtics granets en el rostre.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
ripilmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, la parella, els avis, la llar...

CARTA D'UNA MESTRA ALS PARES DE LA SEVA CLASSE

Anava pensant què podia escriure que tal vegada interessés als pares i mares de les famílies del Masnou, quan ha arribat a les meves mans un text preciós en relació a l'escola que no em puc estar de passar-vos. Serveixi com a homenatge nadalenc als i a les nostres mestres en unes èpoques difícils per a l'educació. És un escrit d'Amy Murray, la directora d'educació infantil en la Calgary French & International School de Canadà.

Benvolguts pares:

Ho sé. Esteu preocupats. Cada dia, el vostre fill arriba amb una història sobre AQUEST nen. El qui està sempre pegant, empenyent, pessigant, molestant, potser fins i tot mossegant altres nens. El qui sempre va agafada de la meua mà a la fila. El qui té un lloc especial a la catifa i de vegades s'asseu en una cadira en comptes de terra. El qui va haver de deixar de jugar amb blocs perquè els blocs no són per llançar. El qui es va enfilar a la tanca del pati al moment exacte en què jo li deia que parés. El qui va tirar la llet del seu company a terra en una arrencada de ràbia. Expressament. Mentre jo el mirava. I després, quan li vaig demanar que ho netegés, va buidar la capsa de mocadors SENCERA. Expressament. Mentre jo el mirava. El qui va deixar anar la més terrible paraula a la classe de gimnàstica. Us preocupa que AQUEST nen desmereixi l'aprenentatge del vostre fill. Us preocupa que absorbeixi molt del meu temps i energia, i que el vostre fill hi surti perdent. Us preocupa que algun dia li faci mal a algú. Us preocupa que aquest "algú" pogués ser el vostre fill. Us preocupa que el vostre fill comenci a usar l'agressió per aconseguir el que vol. Us preocupa que el vostre fill empitjori els seus resultats perquè potser jo no m'adoni que li costa subjectar el llapis. Ho sé. El vostre fill, aquest any, en aquesta classe, a la seva edat, no és AQUEST noi. El vostre fill no és perfecte, però sol seguir les regles. És capaç de

compartir les joguines sense barallar-se. No llença mobles. Aixeca la mà per parlar. Treballa quan és l'hora de treballar i juga quan és l'hora de jugar. Es pot confiar que vagi directament al bany i torni sense enganys. Creu que les pitjors paraules són "estúpid" i "ximple". Ho sé.

Fixeu-vos, me'n preoccupo constantment. De TOTS ells. Em preoccupo per les dificultats del vostre fill amb el llapis, per com llegeix les lletres un altre, per la timidesa d'aquesta petita, i perquè n'hi ha un altre que porta sempre la capsa de l'esmorzar buida. Em preocupa que la jaqueta de Gavin no abrigui prou i perquè el pare de Talitha li crida perquè dibuixa la B del revés. La majoria dels meus desplaçaments amb cotxe i dutxes les dedico a aquestes preocupacions. Però, ho sé, voleu parlar sobre AQUEST nen. Perquè la B invertida de Talitha no li farà un ull de vellut al vostre fill.

Jo també vull parlar d'AQUEST nen, però hi ha moltes coses que no puc explicar-vos.

No puc explicar-vos que el van adoptar en un orfenat als 18 mesos. No us puc dir que està fent una dieta per descartar al·lèrgies alimentàries i que té gana CONSTANTMENT

No us puc explicar que els seus pares estan enmig d'un divorci horrorós i que està vivint amb la seva àvia. No puc explicar-vos que comença a preocupar-me que l'àvia begui... No puc explicar-vos que la medicació per a l'asma l'agita.

No puc explicar-vos que la seva família és monoparental –sols hi ha mare– i per això entra a l'escola quan obre l'acollida matinal i s'hi queda fins a l'acollida de la tarda; i després el viatge fins a casa triga 40 minuts i per això dorm menys que molts adults. No puc explicar-vos que ha estat testimoni de violència domèstica.

D'acord, dieu, enteneu que no puc compartir informació personal o familiar. Només voleu saber què estic FENT referent al seu comportament. M'encantaria dir-vos-ho. Però no puc. No puc explicar-vos que va a logopèdia, que han descobert un retard sever del llenguatge i que els terapeutes pensen que les agressions tenen a veure amb la frustració per no ser capaç de comunicar-se.

No puc explicar-vos que em veig amb els seus pares CADA setmana, i que tots dos habitualment ploren en aquestes reunions.

No puc explicar-vos que el nen i jo tenim un senyal secret amb les mans perquè em digui quan necessita asseure's sol una estona.

No puc dir-vos que passa el descans arraulit a la meua falda perquè "em fa sentir millor sentir el teu cor, senyu". No puc explicar-vos que he estat rastrejant meticulosament els seus incidents agressius durant 3 mesos, i que s'han reduït de 5 incidents al dia a 5 per setmana.

No puc explicar-vos que la secretària de l'escola ha acceptat que l'envii al seu despatx a "ajudar-la" quan m'adono que necessita un canvi d'escenari.

No puc explicar-vos que m'he posat dempeus en una reunió de docents i que, amb llàgrimes als ulls, he PRÉGAT als meus companys que li facin un cop d'ull extra, que siguin amables encara que se sentin frustrats perquè hagi tornat a punxar a algú i, aquesta vegada JUST DAVANT D'UN PROFESSOR.

L'assumpte és que hi ha TANTES COSES que no puc explicar-vos sobre AQUEST nen. Ni tan sols les coses bones.

No puc explicar-vos que el seu treball a l'aula és regar les plantes i que va plorar amb el cor trencat quan una de

les plantes no va sobreviure a les vacances de Nadal.

No puc explicar-vos que acomiada la seva germaneta amb un petó cada matí i li xiuxieuja "ets la llum de la meua vida", abans que la mama s'allunyi amb el cotxet.

No puc explicar-vos que sap més sobre tempestes que molts meteoròlegs.

No puc explicar-vos que sovint s'ofereix per fer punta als llapis durant l'esbarjo.

No puc explicar-vos que acarona els cabells de la seva millor amiga en el descans.

No puc explicar-vos que, quan algun company plora, creua l'aula per anar a buscar el seu conte favorit des del

racó de les històries.

L'assumpte és, benvolguts pares, que solament puc parlar-vos del VOSTRE fill. Així, només us puc dir això: Si mai, en qualsevol moment, EL VOSTRE fill es converteix en AQUEST nen...

No compartiré els vostres assumptes personals amb altres pares de la classe. Em comunicaré amb vosaltres amb freqüència i amb amabilitat.

M'asseguraré que hi hagi mocadors a prop en les nostres reunions i, si em deixeu, us subjectaré la mà mentre ploreu.

Defensaré que el vostre fill i la vostra família rebin els serveis especialitzats de major qualitat, i cooperaré amb aquests professionals en la millor

mesura possible.

M'asseguraré que el vostre fill rebi amor i manyagueries extres quan més ho necessiti.

Seré la veu del vostre fill en la comunitat escolar.

Seguiré, passi el que passi, buscant i descobrint totes les coses bones, sorprenents, especials i meravelloses del vostre fill.

Us recordaré, a ell i a VOSALTRES, aquestes coses bones, sorprenents, especials, meravelloses, una vegada i una altra.

I quan un altre pare s'apropi amb queixes sobre EL VOSTRE fill... li explicaré això, una vegada i una altra.

Amb molt d'afecte,

La mestra

L'ASSOCIACIÓ AMICS PERE GRAU SE SOLIDARITZA AMB LA MARATÓ DE TV3
XOCOLATADA I JOCS PER A NENS AL CARRER PERE GRAU
Dissabte 13 de desembre de 10 a 12 del matí i de 5 a 7 de la tarda
NO HI FALTEU!

**Cursos de teatre per
a totes les edats
Vine-hi i... actua**

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina).

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine-hi.**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a
millorar el teu joc.**

Socis 7€ - no socis 12€

Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.
inscripció a Gent del Masnou de 6 a 1/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

**Bon Nadal al
Camí Real**

immoMasnou
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07
www.immomasnou.com
info@immomasnou.com

COLOMÉ
TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy s/n · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

Mas Vell
Amb la cuina popular
**RESTAURANT
PIZZERIA**
Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

LA XIXONENCA
**ELS TORRONS
DE SEMPRE**
BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

XIC LA TEVA MASCOTA ÉS XIC?

VENDA DE CADELLS

Oferta 24è aniversari
10+4% dte. en tots els articles, i fins al 20% en menjar de gat i gos (Oferta fins al 31 de desem.)

La perruqueria et fa un regal per aquest Nadal.

Passeig Roman Fabra, 19
93 540 37 93 · 607 227 772
www.xicmasnou.com

FINQUES

Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

Venda, lloguer i reparació de maquinària per a la construcció i el bricolatge

MOTORCAS

Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

El Rebost dels Sentits

Fes la teva pròpia panera de Nadal amb els millor vins, cerveses, licors i una excel·lent varietat de productes. Tasta els capons farcits, cuinats i envasats al buit.

www.elrebotdelsentits.es
ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bon Nadal

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCESC MACIÀ, ITÀLIA, JOAN LLAMPALLES,

MODA ÍNTIMA

HOME **Pina** DONA

LLENCERIA · COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

PROMOCIONS

ARENAS PUBLICITAT PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

ÀGORA CAFÉ
Cafeteria
El Masnou
Torrent Vallmora n. 16
Tel. 93 127 57 96

 Àgora El Masnou

SERRALLERIA D'ALUMINI

ALUMINIOS

MASNOU,SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

s.i.m.
INFORMÀTICA

Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

15anys ANIVERSARI

Francesc Macià, 16
TEL. 93 555 14 51

FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com

VENTURA
ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

Anem al gra

Llegums, cereals,
sèmols, llavors,
fruites seques,
salut

ITÀLIA, 46
93 141 54 43

Manyanys des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

**Bugaderia
Tintoreria**

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a div.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM

**Nou tractament
amb làser per
fongs, verrugues,
ulls de poll i dolor.**

Horari: de dill. a div.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 19
dissabte de 9 a 13. Dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

LA PLAÇA NOVA US DESITJA

i feliç 2015

ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA, CRISTÒFOL COLOM,
TORRENT VALLMORA

forne's
perruqueria

KÉRASTASE
L'ORÉAL

WELLA
PROFESSIONALS

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

**Estanc
Maria Arnau**

Tabacs.
Cava de cigars.
Regals.
Papereria,
fotocòpies

Navarra, 51
93 540 14 48
el Masnou

CARRAU

Banc de proves
Competició

Amb seguretat

Navarra, 11
Taller: 93 540 18 91

Servei oficial:
aprilia, HONDA,
YAMAHA

**ORTOPÈDIA
msn**

**CENTRE
PODOLÒGIC**

Centre dispensador de

Atenció integral

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53
www.ortopodomsn.com

**FRUITTIS
TAVERO**

Servei a domicili

Estem a la cantonada
entre el carrer Navarra i
Cristòfol Colom

Navarra, 76
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruitistabero>

FIRSTSTOP
www.firststopmasnou.com

**Pneumàtics
Masnou**
Pneumàtics
i mecànica
ràpida

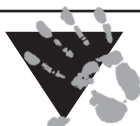
BRIDGESTONE

Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

*En temps de crisi:
una imatge i mil
paraules*

**SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA**

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llappallars, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

GCC. serveis

netejes i brillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93
5551221

gcc@gccserveis.com

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

COMENTARIS, CONSELLS, DITES, RECORDS...

- El senyor Muntaner em deia: Maristany, en aquest món es paga tot; fins i tot el que et donen (és un proverbi català molt encertat).
- Un veí comentava: Si vols estar bé amb els fills, tingues la boca tancada i la cartera oberta (això no és un comentari, és un consell).
- No és el mateix pujar una baixada que baixar una pujada. Bona diferència! (l'ordre dels "factors", en aquest cas, sí que altera el "producte").
- El senyor Lara deia: *Negocios que hay que empezar antes de las diez de la mañana, no son negocios ni son nada* (paraules d'un editor i financer).
- Abans morir que quedar bé, deia un amic. Avui dia es porta molt, però encara no s'exporta.
- No és el mateix dir: *Ábrete, Sesamo*, que dir: *Ábrete, margarita* (qüestió de majúscules), tot desfollant els pètals

dient: m'estima? sí, no, sí, no,..... Sí! o bé un Nooooo.....!

• Quan jo feia de carnisser, una clienta em deia: *Carlos, ponme un pollo grande y que pese poco* (no hi ha paritat, mai no es pot complaure... del tot).

• Tenint en compte que *Roci-nante* és el cavall de *Don Quijote*, *Platero* és el burret de Juan Ramón Jiménez, el *Grillo* es diu *Pepito*, el gos es diu *Niebla*, la balena és la *Blanca*, el llop de *Gubbio*, al gat l'anome-nen *Zapirón* i a la gateta, *Mizifuz*, el cavall d'Atila, per tots conegut com *Othar*. Llegit

això, podríem dir: *Ratoncito... tu sí que te has llevado un buen bocadito, no de queso, pero sí, de dinerito.*

• A la *Justicia* prender, no puede ser. Raonava la meua àvia Angeleta, que quasi no sabia parlar en castellà; sí que ho feia parlant de gent prominent en situacions difícils, enutjoses, contradictòries, etc.

• El primer dia de catequesi. Antic Testament.

—Senyoreta Pili, la poma que l'àspid verinós va oferir a Eva en el paradís, ja era un fruit

transgènic? —No, Arnau, de cap manera! Però, difícil de pair... sí.

• Un retrobament amb un company de quan servíem en l'Armada, els anys cinquanta. Després d'una efusiva salutació i agradable conversa va dir-me: —Te'n recordes, Maristany, de quan podíem parlar seguit? —Amic meu, tinc mala memòria, però sí que me'n recordo!

Aprofito l'ocasió per desitjar als meus amics i lectors: feina, salut i un euro cada minut.

**Bon Nadal i feliç Any Nou,
tant si fa sol com si plou...**

Dites i personatges populars (16)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... que moltes vegades

L'HÀBIT NO FA EL MONJO?

Es fa servir aquesta expressió per indicar que no pots refiar-te de les aparences, dit d'una altra manera *La vestidura no fa la figura*.

Aquesta dita té l'origen en els temps medievals, com tantes altres, i el seu equivalent es pot trobar en moltes altres llengües.

Com hem dit, té el seu origen en l'Edat Mitjana, durant la qual fou general el costum de fer-se enterrar portant com a vestidura l'hàbit d'algun dels ordes religiosos de l'època, per descomptat dels de més anomenada, com ara dels ordes monàstics: dels Cartoixans (fundat el 1084 per sant Bru de Colònia), el dels Benedictins (f. el 529

per sant Benet de Núrsia), el dels Cistercencs (f. el 1098 per sant Robert de Molesme, com una branca del de sant Benet) o el dels Trapencs (f. el 1098 per Armand Jean Bouthiller de Rancé, com una branca de l'orde del Císter); i dels ordes mendicants, com el dels Franciscans (f. el 1208 per sant Francesc d'Assís) o el dels Dominics

(f. el 1216 per sant Domènec de Guzmán).

Aquest costum de ser enterrat duent algun hàbit encara subsisteix en l'actualitat, de manera molt escassa, però, i per determinades persones molt religioses.

La dita fa al·lusió a aquelles persones que han portat una vida més o menys llibertina i profana i que, en morir, s'abracen a la religió.

Així, fa referència al fet que no vol dir res anar vestit d'una certa manera en comparació amb la vida que es porta. Una altra dita, en el mateix sentit, diu que algú es fa frare a l'hora de morir.

Exposicions

Del 6/12 al 15/1/

"L'eròtica de l'esport" en imatges (reculls de premsa)

Gent del Masnou a la Fira de Sta. Llúcia

Diumenge 8 al pati del Casino a les
18.15 activitat infantil

CAGATIÓ

amb xocolatada per als petits.

Curset trimestral de ioga

Cursets trimestrals de les 19.15 a les 21

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

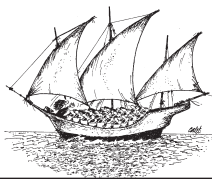
Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, *pareo* i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CONCERTS DE NADAL DE LA CORAL XABEC

Diumenge 14 de desembre a les 18 a l'Auditori de l'Orfeó Vigatà,
carrer St. Pere, 9, Vic (Osona), dins del cicle de concerts *Diumenge Coral a l'Orfeó*

.....

Dissabte 20 de desembre a les 21.30 a la Parròquia de Sant Pere del Masnou

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL XABEC

AMB ACOMPANYAMENT D'ORQUESTRA

PROGRAMA:

1a Part:

Repertori de nades populars

2a Part:

MOTETS DE CH. GOUNOD · FRAGMENTS DE LA MESSE IN G DE F. SCHUBERT

VALSE AVEC CHOEUR, DE G. BIZET

Direcció:

Montserrat Llagostera i Torrent.

Concert a benefici de la **Marató de TV3** i de **Càritas** Parroquial de Sant Pere

Hi col·labora: **Ajuntament del Masnou** i **Parròquia de Sant Pere**

BONES FESTES

DOS MES DOS

**MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA**

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Auto-servei
Mar-Blau
ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

Perruqueria
CrisAnd

Enfront de l'ambulatori del carrer Sant Miquel

*1r. de Maig, 24 • Tel 93 555 38 48 • 08320 El Masnou
Hores convínquides*

Properament
venda Online

PRIMERA QUALITAT

La fruita

Servei a domicili
Mestres Villà, 115, tel. 93 540 34 74
elmasnou.lafruita@gmail.com

selecció de vins, caves, licors i vins al detall

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A AQUESTES FESTES**
cellerdelmar@ferranpinel.net

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Joieria rellotgeria

MASNOVINA

DUWARD
AQUASTAR

Plater Pures

CASIO

Feliç Nadal i bon Any Nou

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

mercaservei
FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

ISABEL NEUS
TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS

El regal de Nadal.

Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.

Fontanills, 2 · Tel 93 540 26 19